

Ziekelijke Israëlhaat onder vooraanstaande Nederlanders

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 21 juli 2001) (Laatste bewerking: 5 april 2022)

Wie kent ze niet al die toonaangevende anti-Israël activisten waaronder Dries van Agt, Anja Meulenbelt, [Gretta Duisenbeg](#), de socialistische volksdemagoog Marcel van Dam, Laurens-Jan Brinkhorst en niet te vergeten de voormalig minister van Buitenlandse zaken Hans van den Broek. De anti-Israël campagne van deze figuren heeft alles weg van hysterie.

Het schoppen tegen Israël van diverse bekende Nederlanders, werkt kennelijk aanstekelijk op andere warhoofden. Zo schreef de ‘grote denker’ Chris van der Heijden, de man die al jarenlang zijn best doet de NSB te rehabiliteren, een boek onder de titel [“Israël, een onherstelbare vergissing”](#). Van der Heijden meent dat de stichting van de staat Israël een vergissing is die niet meer rechtgezet kan worden. De Joden zijn in zijn ogen zo slecht, dat ze zelfs na 1948 de ‘Palestijnen’ (die toen nog niet eens bestonden) wilden uitroeien. Chris van der Heijden vindt, dat Israël de PLO-Arabiëren een schadeloosstelling dient te betalen. Hij schrijft natuurlijk niets over het feit, dat in de oorlog van 1948 maar liefst [800.000 Joden](#) noodgedwongen de Arabische landen hebben moeten verlaten met achterlating van al hun bezittingen en rijkdommen.

Laurens-Jan Brinkhorst (D66), van 8 juni 1999 tot 22 juli 2002 minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij in het Kabinet-Kok II, [noemt Israel een apartheidstaat](#). Tijdens een bezoek aan Israel vertelde Brinkhorst dat er volgens hem geen millimeter verschil is tussen het apartheidregime dat ooit in Zuid-Afrika zat, en het beleid van de huidige Israëlische overheid. Dit soort uitspraken hebben helemaal niets met de werkelijkheid van doen maar vloeien voort uit ordinaire Israël haat. [Israël is geen apartheidstaat!](#) Dat bijvoorbeeld de [honderdduizenden Palestijnen in Libanon geen enkel recht hebben](#) daar hoor je figuren als Brinkhorst natuurlijk niet over. Dan gaat Israel toch een stuk beschaafder met haar vluchtelingen om. Tijdens zijn functie van minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, was Brinkhorst verantwoordelijk voor het weerzinwekkend en massaal ruimen van ongeveer 250.000 gezonde dieren waaronder melkkoeien, geiten en schapen i.v.m. de [MKZ-crisis in 2001](#).

De naam van Brinkhorst stond ook op de lijst van Nederlandse [sympathisanten](#) van de Gaza vloot in mei 2011. Het was de bedoeling dat deze vloot ‘hulpgoederen’ zou gaan afleveren in Gaza om de [noodleidende bevolking](#) te helpen, maar dat is uiteindelijk op een enorme flop uitgelopen. De vloot was een gezamenlijke onderneming van de internationale anti-Israël kliek. Naast de naam van Brinkhorst prijkten ook de namen van ondermeer de katholieke priester Antoine Bodar, Jan Pronk, Mohammed Rabbæ (ondersteuner van alles wat radicaal en extremistisch is), Elizabeth Schmitz, Bert Cremers (burgemeester van Waddinxveen) en niet te vergeten Marcel van Dam. Brinkhorst zei destijds over de film [Submission](#) van Theo van Gogh en Ayaan Hirsi Ali: ‘weet wat er gebeurt als je in een munitiemagazijn een sigaret opsteekt’. Zelf gooit deze figuur de nodige anti-Israëlische olie op het vuur.

De socialistische volksdemagoog Marcel van Dam maakt graag van de gelegenheid gebruik zijn ranzige antizionistische gevoelens te uiten. Deze figuur werd berucht door de ([Exota](#)) -affaire (1971) toen hij in een VARA programma ontplofde frisdrankflessen van dat merk liet zien. Daardoor raakte de fabrikant van dat merk in grote problemen, de fabriek was niets meer waard en werd voor een habbekrats verkocht. De VARA werd veroordeeld tot een rectificatie en een schadevergoeding maar pas in 1998 besliste de Hoge Raad dat de VARA een schadebedrag van 7.7. miljoen gulden aan de familie Van Tuijn, voormalig eigenaar van Exota, moest betalen. In de Volkskrant van begin augustus 2001 vroeg Van Dam zich af waarom wij (de Nederlanders) de Israël’s niet als misdadigers behandelen, omdat zij op grove wijze het internationale recht schenden. Gezien zijn uitspraken blijkt de man een ernstig gebrek aan historische kennis te bezitten als het om Israël gaat. Het kan natuurlijk ook gewoon ordinaire Jodenhaat zijn! De uitspraken van Van Dam zijn een schoolvoorbeeld van wat men noemt, **selectieve verontwaardiging**. Er is slechts aandacht voor het Israëlische optreden en er heerst een doodse stilte als het gaat om het [PLO-terreurbewind](#). Wie kent niet het gewraakte *Lagerhuis*-fragment uit 1997, waarin Pim Fortuyn door [van Dam](#) extreem wordt gedemoniseerd en door hem een ‘buitengewoon minderwaardig mens wordt genoemd.’

In juli 2007 noemde Jan Wijenberg, oud ambassadeur in Saoedi-Arabië en bestuurslid van comité [“Stop de Bezetting”](#), maatje dus van Dries van Agt, Gretta Duisenberg en consorten, Israël het misdadigste regime van het Midden-Oosten na de val van [Saddam Hoessein](#). In een brief aan NRC Handelsblad schreef hij dat “In de periode van 1996-2006 niet minder dan 12 personen uit allerlei landen en werkzaam voor nieuwsagentschappen werden gedood in Israël en vooral in de ‘Bezette gebieden’”. *“In slechts negen maanden, van 25 juni 2006 tot nu*

toe (juli 2007), werden niet minder dan 8 journalisten in Palestina vermoord. Ik noem slechts: Mazen Dana, James Miller en Imad Ghanam.” Wijenberg blijkt er naar hartenlust op los te liegen, want [Mazen Dana werkte voor Reuters in Irak, en kwam daar al in augustus 2003 om het leven](#).

Mazen Dana

James Miller kwam in mei 2003 om het leven, dus die beschuldiging aan het adres van Israël klopt al evenmin. Imad Ghanam, een cameraman van Hamas raakte zwaar gewond, zijn benen moesten worden geamputeerd, maar hij leeft. Figuren als Wijenberg lijden aan een ernstige vorm van paranoia, het antizionisme druipt er van af. Hij heeft op 24 oktober 2014 zijn [5^e Jodenhaatstuk](#) op Joop.nl geplaatst. Hij vertelt in dit stuk op een eigentijdse manier *dass die Juden an allem Schuld sind* en dat het probleem van Islamitische Staat (IS) toch eigenlijk te wijten is aan het bestaan van Israël. Ook

heeft hij krankzinnige brieven aan de redactie van Elsevier, [aan het CIDI](#) en [aan Frans Timmermans](#) geschreven. In zijn stuk ‘De Islamitische Staat, Israël en de Staat’ stelt Wijenberg de Israëlische premier Benyamin Netanyahu in hoogsteigen persoon verantwoordelijk voor het rekruteringsucces van de hellehonden van IS(IS) en moet het Westen deze terreurgroep bestrijden door haar banden met Israël te herzien.

Margriet Teders is lid van het antisemitische gezelschap “[Vrouwen in het Zwart](#)“. [Hier is een filmpje](#) waarin ze geïnterviewd wordt vol verward gelieg en krankzinnige perversies.

Oud-diplomaat dr. J.J.J. Teunissen, van 2007 tot 2009 plaatsvervangend hoofd van het Nederlands vertegenwoordigend kantoor in Ramallah, achtte het nodig om in het [Reformatorisch Dagblad](#) een buitengewoon kritisch artikel over Israel te schrijven. De kern van zijn betoog vat hij samen in de woorden: ‘*De Israëlische autoriteiten hebben geen enkele boodschap aan het internationaal recht en gaan onverminderd door de tweestatenoplossing onmogelijk te maken.*’ Het is een zeer eenzijdig en absoluut niet-objectief artikel. De tenor is duidelijk anti-Israël en pro-Palestijns, waarbij allerlei feiten niet correct worden weergegeven. Gelukkig gaf het RD in twee kranten die later verschenen uitgebreid ruimte voor weerwoord.

Ook voormalig Kamerlid Harry van Bommel van de SP, liet zich graag horen als sympathisant van de “Bende van Ramallah” en Hamas in Gaza. In 2009 ging hij met een hele horde pro-Hamas schreeuwers de straat op met aan zijn zijde Greta Duisenberg en Sadet Karabulut.

Van Bommel riep met de leus ‘[Intifada, intifada, Palestina vrij](#), op tot opstand. Wat alles weg had van een rechtstreekse oproep om Joden te vermoorden. Tijdens de 1ste en [2de Palestijnse intifada](#) zijn talloze onschuldige Israëlische burgers op een gruwelijke manier om het leven gebracht. Ronny Naftaniel voormalig directeur van het Centrum Informatie en Documentatie Israël (CIDI), reageerde met afschuw en noemde het ongehoord dat een Kamerlid tot geweld oproept: “*Ik begrijp niet wat hem in de bol is geslagen.*” Volgens ooggetuigen zouden verschillende demonstranten bij herhaling ‘Hamas, Hamas alle Joden aan het gas’ en in het Arabisch “Dood aan de Joden” hebben gescandeerd. Het roepen van deze kreet is in Nederland strafbaar, maar er is nog nooit iemand voor veroordeeld terwijl bij iedere anti-Israëlische demonstratie deze kreet te horen valt. Diverse vertegenwoordigers van de SP voeren trouwens al jaren een hetze tegen Israël. Klik maar eens op [de site van Anja Meulenbelt](#).

Van Bommel, Greta Duisenberg en trawanten

Jan Marijnissen voormalig opperhoofd van de SP [linkt de aanslagen in Parijs zelfs aan het Israëlisch-Palestijns conflict](#). Zoals bekend waren op 13 november 2015, 8 terroristen in staat om 130 mensen te vermoorden. Hoe verwaast, kan een mens zijn. Marijnissen de socialistische zwetskous die al jaren de misdaden van de mohammedanen met aan waanzin grenzende idioterie goed praat. Met deze uitleg heeft Marijnissen in één klap ruim 1300 jaar

internationaal moslimterreur witgewassen door het mede in de schoenen te schuiven van de moderne Joodse staat, opgericht in 1948. “*Het Palestijns-Israëlische conflict is een metafoor voor de achterstelling van de*

Arabische wereld en de moslimgemeenschap, Jan Marijnissen”. Het zijn de eeuwenoude bloedsprookjes waar dit soort figuren zich schuldig aan maken.

D66 meet met twee maten

Op het partijcongres van D66 onder leider van Bilderberg Pechthold werd een motie aangenomen dat Nederland het associatieverdrag met Israël zou moeten opzeggen vanwege ‘[mensenrechtenschendingen](#)’. En dat terwijl Israël een baken is van mensenrechten in haar regio. Vrijheid van meningsuiting, persvrijheid, stemrecht, rechtszekerheid, gelijke rechten voor vrouwen, homo’s en minderheden, bescherming van vrouwen tegen onderdrukking, eerwraak en vrouwenbesnijdenis. Het is allemaal ongekennd in die regio. De stemmers op het D66 congres zijn kennelijk ziende blind want de Europese Unie heeft twintig associatieverdragen met landen met dictatoriale bestuursvormen zoals Syrië, Turkije, Marokko, Egypte, Zimbabwe, Liberia, Oekraïne en Soedan. De internationale mensenrechtenorganisatie Freedom House doet elk jaar onderzoek naar hoe het staat met de vrijheid in een land. Van de circa dertig landen in het Midden-Oosten en Noord-Afrika scoort Israël ook in de meting van 2016 weer verreweg het beste. Het is het enige land – naast Tunesië – dat volledige vrijheid voor haar burgers kent, met 80 van de 100 mogelijke punten. Een rapportcijfer 8 dus. Een uniek cijfer voor een land dat zich bevindt in een regio vol (islamitisch gefundeerd) geweld. Turkije, waar de EU een associatieverdrag mee heeft en dat Noord-Cyprus bezet en etnisch zuivert, krijgt een zware onvoldoende met 43 punten. Nog slechter doet Marokko het met 41 punten. Marokko bezet bovendien de Westelijke Sahara. Andere landen met een associatieverdrag met de EU scoren een nog zwaardere onvoldoende op het gebied van vrijheid en mensenrechten, zoals Algerije (35 punten) en Egypte (27 punten). Over deze verdragen zweeg het congres van D66, maar niet over het verdrag met Israël. Voor Israël gelden kennelijk andere maatstaven dan voor al die landen die door de mensenrechtenorganisatie Freedom House worden genoemd. Het zijn anti-Israëlische sentimenten die hierbij een rol spelen.

De onbenul Pieter Broertjes

De burgemeester van Hilversum Pieter Broertjes vergeleek in oktober 2014 de Joden die na de Tweede Wereldoorlog naar Israël trokken om mee te vechten tegen de Arabische landen die van plan waren de zojuist opgerichte staat Israël te vernietigen, met de koppensnellers van de terreurgroep IS(IS). Broertjes ging op Radio 1 in op de vraag of Nederlandse moslims die naar Syrië willen vertrekken, moeten worden tegengehouden. Volgens Broertjes is dat ‘een vraagstuk met heel veel voetangels’. “Na de oorlog zijn ook heel veel mensen naar Israël gereisd om tegen de ‘Engelsen’ te vechten. Die hebben we ook niet tegengehouden.” Ook deze figuur mist elk historisch besef en heeft geen enkele besef wat er werkelijk speelt. Een woordvoerder van Broertjes, noemde de vergelijking ongelukkig, een beetje plompverloren. Zelf excuses maken doet een PvdA-regent natuurlijk niet.

Voormalig partijleider van GroenLinks Paul Rosenmöller kon zich helemaal vinden in het beleid van de bloeddorstige aartterrorist Jasser Arafat. Rosenmöller had sowieso een [voorliefde voor massamoordenaars](#) als Stalin (verantwoordelijk voor twintig miljoen doden), Mao (vijfenzestig miljoen doden) en de leider van de Rode Khmer in Cambodja de slachter Pol Pot (twee miljoen doden). Dat waren zijn helden.

Op een opiniepagina van de Volkkrant van 7 januari 2002 kreeg de emeritushoogleraar rechtsantropologie aan de Katholieke Universiteit Nijmegen, Fons Strijbosch, de gelegenheid om een reeks ongehoorde leugens over Israël te verkondigen. Volgens hem veroorzaken de Joden een onnoemelijk leed onder de volgelingen van Arafat: „*Joodse nederzettingen ontstaan door intimidatie en terreur. Complete dorpen worden door het Israëlische leger ontvolkt. Mensen moeten vluchten. De kolonisten branden Palestijnse dorpen plat en nemen hun velden in beslag. Zij richten hun kolonie in tot zwaar bewapende forten*” aldus Strijbosch. Dit soort uitspraken getuigen van een diep gewortelde haat tegen Gods volk. Het zijn aloude antisemitische thema’s.

Eén van de Nederlanders die zich de voorbije jaren bijzonder hard in de kijker heeft gewerkt als één van de ferventste voorvechters voor de “Bende van Ramallah” en de terreurbeweging Hamas in Gaza, is de diplomaat [Robert Serry](#) (PvdA kopstuk), sinds 29 november 2007 de Bijzondere Coördinator voor het Midden-Oosten van de Verenigde Naties. Deze figuur zorgt ervoor dat Nederland vooraan blijft staan op de barricaden als één van de vlijtigste Israël-bashers van de 28 lidstaten van de Europese Unie. Serry weet als geen ander waar hij zijn prioriteiten moet leggen als het om zijn ‘Palestina’ gaat. Zo achtte hij in 2013 het absoluut noodzakelijk om in de Veiligheidsraad de wereld ervoor te waarschuwen dat teveel focussen op de problemen in Syrië ten koste zou kunnen gaan van het vinden van een oplossing voor het Palestijns-Israëlische conflict. Hij [zei hierover](#) op 22 mei 2013 het volgende: “*Een einde maken aan het conflict in Syrië is bijzonder dringend en een zaak van het hoogste belang voor de internationale gemeenschap. Maar tezelfdertijd zou het fout zijn en gevaarlijk, ervan uit te gaan dat een oplossing voor het Palestijns-Israëlisch conflict minder belangrijk zou zijn.*” Syrië [staat al vier](#)

[jaar in lichtelaai](#), een reusachtige humanitaire catastrofe speelt zich daar af, maar de situatie in Syrië komt voor Robert Serry en zijn ganse VN-apparaat pas op de tweede plaats, **nà Israël**... Onverstoorde zet Serry zijn kruistocht tegen de Joodse staat verder. Op zondag 8 juni 2014 [bezoekt hij Gaza](#) om er de steun van de Verenigde Naties voor eenheidsboevenbende van het PLO-bewind in Ramallah en Hamas uit te drukken.

Serry riep in Gaza openlijk op tot het beëindigen van de Israëlische blokkade van Gaza. Maar er bestaat geen blokkade! Natuurlijk sprak Serry met geen woord over de raketten [die vanuit Gaza werden afgeschoten naar Israël](#) tijdens zijn bezoek.

Zijn liefde voor Hamas en Co vertaalde hij zelfs in het illegaal verwerven en doorsluizen van fondsen naar de bankrekeningen van de terreurbrigades in Gaza. Dat er praktisch niets van al die vele miljoenen westerse dollars en euro's bij het gewone Gazaanse volk terecht komt, deert Serry niet in het minst. Hulp aan de landrovers is deze flink bezoldigde Israël-basher zijn hoogste prioriteit. Maar Serry heeft een probleem m.b.t. zijn liefde voor Hamas want [deze doodscultuur](#) staat op de [zwarte lijst van verboden terreurorganisaties](#) in zowel de Verenigde Staten als de 28 landen van de Europese Unie. Dat heeft tot gevolg dat de westerse hulp gelden niet rechtstreeks kunnen uitbetaald worden aan de infrastructuur en ambtenaren van Hamas. Dus zocht Robert Serry een oplossing door het regelen van een overdracht van 20 miljoen dollar naar Hamas. Abu Mazen, de bendeleider in Ramallah zou het geld eerst overdragen naar de Hamasgunstige voormalige kamelendrijvers in Qatar, die het op haar beurt zou doorstorten in de kassa van Hamas, maar Serry werd teruggefloten.

Vervolgens vroeg hij aan Israël om de overdracht van het geld toe te staan, maar Israël weigerde. Tenslotte stelde Serry voor dat de Verenigde Naties zelf het geld uit Qatar zouden halen en het eigenhandig zouden doorstorten aan Hamas in Gaza. Zoals de meeste Israël-bashers permanent in een staat van ontkenning verkeren als het om de Joden en Israël gaat, [ontkende Serry](#) dat hij de terreurorganisaties in Gaza de schijn van wettigheid zou willen geven. Serry geeft toe dat hij in Qatar was maar ontkende dat de uitbetaling van de lonen er ter sprake is gekomen. Serry's partijgenoot Frans Timmermans gelooft niet dat Serry achter de rug van Israël om heeft gehandeld. Volgens de minister heeft hij geprobeerd een probleem op te lossen.

Ook verschillende kerken in Nederland zingen mee in het valse pro-PLO, anti-Israël koor. Om hun afkeer van Israël nog eens duidelijk te etaleren waren er kort na de dood van de [Arabische jongen Mohammed Aldura](#) in oktober 2000 spandoeken in een aantal kerken te zien met daarop de beeltenis van de gedode jongen en teksten waarin Israël van excessief geweld werd beschuldigd. Mohammed was echter niet door een Israëlische kogel gedood, maar bewust vermoord door een PLO-politieman, zoals later bleek. B.Plaisier voorzitter van de Protestantse Kerk Nederland (PKN) legt de schuld van alle ellende van de PLO-Arabieren bij Israël neer, zonder zich te verdiepen in het waarom van het conflict. Deze figuur die zich 'christen' noemt en waarvan men zou mogen aannemen dat hij Gods Woord kent, beschuldigt Israël van landjepik. De echte Bijbelgetrouwe christenen kennen de indringende Bijbelse teksten dat het land waar Plaisier het over heeft, onlosmakelijk verbonden is met de kinderen van Israël. Meer dan 400 Bijbelteksten maken melding van deze wonderbaarlijke belofte, maar diverse kerkelijke organen, bestrijden Israëls recht op het land. Er bestaat een hechte unieke verbondenheid tussen de God van Israël en zijn kinderen, de God die ook de God is van de Bijbelgetrouwe christenen. Tijdens de viering van de Protestantse kerkdag op 12 juni 2004, toonde de PKN zich een toegewijde aanhanger van de [Wereldraad van Kerken](#), eerder bekend om zijn communistische sympathieën, maar ook voorvechter van een soort integratie van verschillende religies.

In het januari nummer 2007 van de Internationale Spectator, uitgave van het Nederlands Instituut voor internationale betrekkingen "Clingendael", schrijft [prof.dr.S.W.Couwenberg](#), oud-hoogleraar staats- en bestuursrecht aan de Erasmusuniversiteit te Rotterdam op de opiniepagina een artikel, getiteld "Israël en het apartheidsbewind in Zuid-Afrika": een vergelijking: „*De in 1948 gestichte staat Israël vertoont in grondslag en beleid, evenals het Zuid-Afrikaanse apartheidregiem, duidelijk etnisch-nationalistische en koloniale trekken, zoals een exclusief joods karakter, discriminatie van in Israël achter gebleven Arabieren, kolonisatie en territoriale expansie via de nederzettingenpolitiek in bezet gebied, opgevat als welkome gebiedsuitbreiding of 'bevrijding van het Bijbelse en historische Israël' en als zodanig geïnspireerd door de zogenaamde Groot-Israël-ideologie, onteigening van Palestijnse grond, belemmering van de bewegingsvrijheid van de Palestijnen, economische blokkades e.d.*” Het zijn precies dezelfde woorden die ook door Israëlhater Jimmy Carter, voormalig president van de Verenigde Staten in het boek ["Palestine: Peace not Apartheid"](#) worden uitgesproken.

Er zijn helaas nog veel meer van dit soort schandalige beschuldigingen. Dat werd nog eens goed duidelijk tijdens de nasleep van de terroristische aanslagen in Amerika op 11 september 2001. Een heel leger van zogenaamde Midden-Oosten deskundigen, poogden de oorzaak van de aanslagen te koppelen aan het Palestijns-

Israëliisch conflict en staken schaamteloos hun beschuldigende vinger richting Israël. Er was zelfs een verwrongen antisemitisch brein dat verkondigde dat Israël met El- Al in de Bijlmer had geoefend.

De Israëliische premier Benjamin Netanyahu in Nederland

Op 6 en 7 september 2016 was de Israëliische premier Benjamin Netanyahu op bezoek in Nederland. Dries van Agt en sommige andere pro-Palestijnse activisten in de Tweede kamer lieten weer eens flink van zich horen. Keer op keer blijkt dat al die Israël criticasters geen enkele moeite doen te onderzoeken hoe het zit [met Israëls recht op het land](#). Ze steunen [een 'volk' dat niet bestaat](#) en eisen dat Israël delen van het aloude thuisland opgeeft aan een stel landrovers. Volkomen terecht wees Netanyahu de kritiek op bijvoorbeeld het nederzettingenbeleid van Israël, van de hand. Natuurlijk zijn er ook politici die wel degelijk weten hoe het zit met Israëls recht op het land maar willens en wetens de leugen aanhangen vanwege de antisemitische geest die ze in zich hebben. PvdA-Kamerlid Servaes noemde het gesprek met premier Netanyahu teleurstellend: "Geen enkele zelfreflectie op de negatieve rol die Israël speelt", zo zei hij. De PvdA hitst al jaren op velerlei manieren op tegen Israël. Tijdens haar eerste Midden-Oostenconferentie in het jaar 2013 noemde Diederik Samsom het Israëliisch-Palestijnse conflict het enige waarbij men het geduld verliest. [Hij gaf Israël de volledige verantwoordelijkheid](#) voor de oplossing van het conflict. PvdA-er Bert Koenders liep in Europa voorop om producten uit de Bijbelse gebieden Samaria en Judea niet langer te etiketteren als (made in Israël.) Bovendien vind hij dat het oproepen tot het boycotten van Israël binnen de vrijheid van meninguiting valt. [Maar bewegingen die Israël willen boycotten](#) zijn uit op vernietiging van de Joodse staat en zouden verboden moeten worden.

Het Turkse Kamerlid Tunahan Kuzu van de politieke beweging DENK –lakei van de Turkse dictator Erdogan-weigerde Netanyahu de hand te schudden en om de Israëliische premier nog wat extra te provoceren droeg hij een button met daarop de Palestijnse vlag. Netanyahu maakte er geen woorden aan vuil en liep stoïcijns verder. Na zijn vertrek uit Nederland reageerde hij in zijn vliegtuig op weg naar Israël op het gedrag van Kuzu, overigens zonder diens naam te noemen. „[We zagen vandaag weer een duidelijk voorbeeld van wie vrede wil, en wie geen vrede wil](#)”, zei de Israëliische premier. Natuurlijk werd de actie van Kuzu vooral onder allochtonen van islamitische herkomst massaal gesteund. Tekenend was ook een reportage op Radio 1, rond de komst van Netanyahu. „Joden moet je doden”, was de teneur in de Haagse Schilderswijk waar de verslaggever de sfeer peilde. De Nederlandse premier Rutte benadrukte dat er een politieke oplossing moet komen met een Palestijnse staat naast Israël. Volgens hem moeten er geen nieuwe nederzettingen meer worden gebouwd in bezet gebied. [Maar er bestaat geen bezet gebied!](#) Ook Rutte doet geen enkele moeite de waarheid te achterhalen over Israëls recht op het land.

Nederlands-Turkse politieke partij DENK wakkert antisemitisme aan

De fractie van Denk is begonnen aan een [veldtocht tegen 'de Israëliische lobby'](#). Tunahan Kuzu stelde tijdens begrotingsbesprekingen dat Israël ('een autoritaire schurkenstaat') via het CIDI desinformatie zou verspreiden in Nederland. Hij beschuldigde het CIDI er bovendien van dat het erop uit is om de definitie van antisemitisme zó op te rekken dat kritiek op Israël automatisch antisemitisch zou zijn. Het is echter Kuzu zelf die desinformatie verspreidt. Het Centrum Informatie en Documentatie Israël handelt compleet onafhankelijk van de Israëliische en de Nederlandse overheid. Het ontvangt donaties van Nederlandse particulieren. Bovendien is de zogeheten 'werkdefinitie antisemitisme' waar Kuzu over klaagt, juist bedoeld om het onderscheid tussen legitieme kritiek op Israël en antisemitisme duidelijk te maken.

[Tunahan Kuzu](#) (2de van links op het plaatje) is niets anders dan een trekpop van de Turkse dictator Erdogan.

Denk kan nog veel leren over het verschil tussen antisemitisme en kritiek op Israël. Keer op keer krijgt de partij het voor elkaar om de verdenking van antisemitisme op zich te laden. Zo werden Marokkaans-Nederlandse PvdA'ers afgelopen januari achter de schermen voor Joden 'uitgescholden' door Denk-aanhangers. Dit vanwege hun vermeende gebrek aan loyaliteit aan de Marokkaans-Nederlandse gemeenschap.

In september sprak Kamerlid [Selçuk Öztürk](#) tijdens een debat over 'de lange arm van Israël en de Joden' die de Tweede Kamer zou proberen te beïnvloeden. Alsof dat niet genoeg was, verspreidde Denk via sociale media een

afbeelding die duidelijk inspeelt op anti-Joodse vooroordelen. Op de afbeelding is een man met keppel te zien die in de schaduw van de politieke achterkamertjes duistere zaken bespreekt: Het CIDI heeft deze zaken stuk voor stuk aangekaart. Denk blijkt echter keer op keer niet bereid zich te distantiëren van deze antisemitische tendensen. Onder het mom van 'kritiek op Israël' bestendigt de partij het eeuwenoude, antisemitische beeld van de achterbakse, manipulatieve en invloedrijke Jood.

De vrijheid van meningsuiting is een groot goed, vooral in ons parlement. Echter, deze vrijheid brengt ook verantwoordelijkheid met zich mee. Denk gaat hier onverantwoord mee om. In plaats van racisme écht te bestrijden, houdt Denk juist schadelijke vooroordelen in stand. Vooroordelen waartegen ontelbaar veel Nederlanders al decennia strijden.

De partij stelt in haar programma een halt toe te willen roepen aan de 'groeïende tendensen van xenofobie, homofobie, islamofobie, moslimhaat, afrofbie, antisemitisme en racisme'. Denk zou er goed aan doen zich te houden aan het eigen partijprogramma. Een goede eerste stap lijkt mij het afzweren van alle tendensen van antisemitisme in de eigen partij.

Arafat vereerder Sigrid Kaag speelt belangrijke rol in Nederlandse politiek. (Persbericht van Likoeid Nederland, 24 oktober 2017)

[Sigrid Kaag \(D66\)](#) is door Mark Rutte benoemd tot de nieuwe staatssecretaris van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking. (1) Zij beschaamde het vertrouwen van dit ministerie. [Zij vertrok eerder bij het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken nadat zij uit haar vertrouwensfunctie bij de afdeling 'Politieke VN-zaken' van dit ministerie was gezet.](#) Dat was omdat de leiding van BZ had ontdekt dat zij in het geheim met een vertrouweling van de Palestijnse terreurbaas Jasser Arafat was getrouwd. Zij beschaamde dus het vertrouwen van dit ministerie en wist niet goed om te gaan met gevoelige informatie. Dat alleen al maakt iemand ongeschikt als staatssecretaris op een ministerie waar uiterst vertrouwelijk met informatie moet worden omgegaan, denk aan de internationale samenwerking inzake terrorismebestrijding.

(2) Haar persoonlijk leven is nauw verbonden met een terroristische organisatie. Haar Palestijnse man, Anis al-Qaq, was namens de Palestijnse terreurorganisatie PLO 'Onderminister van Planning'. Dat was in een tijd dat zijn baas Arafat opdrachten gaf om terreuraanslagen te plegen. Dat kan betekenen dat haar man persoonlijk de hand in terreur heeft gehad. (3) Zij heeft bewondering voor terroristen. [Sigrid Kaag heeft in haar woonkamer prominent een foto van Jasser Arafat.](#) Arafat geldt als "de vader van het moderne terrorisme". Zijn hele leven heeft hij zich bezig gehouden met weerzinwekkende terreur. Duizenden onschuldige mensen zijn op bevel van Arafat vermoord. Niet alleen Joden en Israëli's, maar ook vele Jordaniërs, Libanezen en Palestijnen – zowel politieke tegenstanders als Arabieren die wel in vrede met Israël wilden leven.

(4) Zij heeft goede banden met terreurorganisaties. Sigrid Kaag beroept zich in interviews geregeld op haar goede relatie met de Shi'itische terreurorganisatie Hezbollah. Wie is daar nou trots op? Naast veel terreur in het Midden-Oosten pleegt Hezbollah ook terreur op Joden wereldwijd, zoals de aanslag op een Joods gemeenschapscentrum in Argentinië waarbij 85 onschuldige burgers gedood werden. (5) PLO-terreur. Haar kinderen lijken pro-terreur te zijn opgevoed door hun ouders. Zo likete haar dochter Janna "Marwan Barghouti for president" op Twitter. Deze [Marwan Barghouti](#) is tot vijf keer levenslang veroordeeld wegens bewezen betrokkenheid bij drie terreuraanslagen waarbij vier Israëli's en een Griekse monnik werden gedood. Maar vermoed wordt dat hij nog minstens 33 aanslagen met in totaal 21 doden georganiseerd heeft. (6) Zij is haatdragend naar een bevriende democratische natie. De democratisch gekozen Israëlische premier Netanyahu noemde zij onder meer "een racistische demagoog" en "geen vertegenwoordiger van vredelievende Israëli's". Zij werkte voor de [UNWRA](#), de VN organisatie die alle Palestijnse nakomelingen van vluchtelingen opgesloten houdt in kampen. Dat zou nodig zijn, zo wordt hen wijs gemaakt, omdat zij daardoor ooit naar Israël zullen mogen verhuizen.

Daarom moeten zij – zelfs als zij in gebied wonen met Palestijns zelfbestuur, wat geldt voor de meerderheid – in afschuwelijk overbevolkte kampen blijven wonen. In deze kampen worden zij door de UNWRA [opgevoed met antisemitisme, haat tegen Israël en verheerlijking van de jihad.](#)

(7) Zij heeft nauwelijks verbondenheid met Nederland of met het Nederlandse beleid. Haar kinderen noemt zij 'Palestijns'. Als haar kinderen Palestijns zijn en dus niet Nederlands, wat doet zij dan in een Nederlands kabinet? Ook beleidsmatig gezien is Sigrid Kaag een heel merkwaardige keus voor een staatssecretaris. Sigrid Kaag herkent zich niet in Nederland, want zij constateert "dat Nederland gedurende mijn [tientallen jaren] afwezigheid nogal is veranderd". Zij vindt migratie "een verrijking voor de Nederlandse samenleving". Zij is daarom tegen opvang in de regio, iets wat juist een speerpunt is van het buitenlandbeleid van het nieuwe

kabinet. Nederland staat de komende jaren voor grote uitdagingen, ook wat islamitische terreur betreft. Het is van groot belang om ministers en staatssecretarissen benoemen die deze dreiging en de bestrijding daarvan serieus nemen. Sigrid Kaag heeft laten zien dat zij hiervoor niet de meest aangewezen persoon is.

Nederlandse Kamerleden nemen petitie in ontvangst van Hamas terrorist

Op 18 februari 2020 namen de Nederlandse Kamerleden Karabulut (SP), Van Ojik (GroenLinks) en Voordewind (CU) een petitie in ontvangst van PGNL, een organisatie van de beruchte [Hamas-terrorist Amin Abu Rashed](#) die ook bij de petitieaanbieding aanwezig was. Rashid is een ‘prominente’ Hamasleider in Europa. De Kamerleden waren voor de petitieontvangst aanwezig namens de Commissie Buitenlandse Zaken. De petitie had volgens de [website van de Tweede Kamer](#) te maken met het [Vredesplan van Trump](#) voor het Israëlijs-Palestijns conflict.

Hamas sympathisant Amin Abu Rashed.

Na de petitieaanbieding zei Van Ojik (GroenLinks) van pro [Boycott, Divestment and Sanctions beweging \(BDS\)](#) tegen Abu Rashed: “wij zijn het wel met elkaar eens denk ik”, refererend naar het vredesplan van Trump. Karabulut (SP) werd in 2018 ook al [gefotografeerd](#) tijdens een onderonsje met deze figuur. Ze verdedigde zich toen door te zeggen dat ze de terrorist [niet kende](#), en beweerde [niets met Hamas te maken te willen hebben](#). Dat zij nu opnieuw een ontmoeting heeft gehad met de Hamas-fondsenwerver, is op zijn zachtst gezegd opmerkelijk. [In april 2018 liep hij zelfs gezellig door het parlement te kuieren en was hij aanwezig bij een commissievergadering in de Tweede Kamer](#). Hamas wordt gefinancierd door allerlei zogenaamde ‘liefdadigheidsinstellingen’ over de hele wereld en heeft de afgelopen jaren honderden miljoenen dollars ontvangen.

Rashed speelde namens Hamas ook een hoofdrol op de zogeheten [Gaza-‘terreurvloot’](#) die van 30/31 mei 2010 probeerde de [legale](#) blokkade van de Gaza te doorbreken. Hij was één van de door Israël opgepakte extremisten. Ook wordt hij genoemd in relatie tot de [Holy land Foundation](#), een beruchte liefdadigheidsorganisatie die in Amerika werd opgerold voor het financieren van Hamas. Daarnaast werkt hij voor de stichting [Al-Aksa](#) en staat hij ook bekend als fondsenverwerper voor de [Union of Good](#). De Verenigde Staten heeft deze beweging als terroristische organisaties aangemerkt.

Ook is Rashed hoofd en medeoprichter van [ISRAA, een Nederlandse organisatie](#), die zichzelf aanprijst als een goeddoelenorganisatie. Maar ook deze club is een onderdeel van Hamas én de Union of Good. Ook zit hij in de organisatie van de Palestinians in Europe Conference, volgens de Duitse binnenlandse veiligheidsdienst een Hamas-organisatie. Op de website ‘Het Palestijnse Huis’, eveneens onder invloed van Hamas, werd Rashed als ‘verzetsstrijder’ gehuldigd door [Ismail Haniyeh](#), de terreurleider van Hamas. Hamas [is niets anders dan een terreurorganisatie](#) maar dat weerhield de Kamerleden Karabulut (SP), Van Ojik (GroenLinks) en Voordewind (CU) er niet van een petitie van deze Hamasterrorist in ontvangst te nemen.

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)